

PROP DE VOSALTRES

Beatificació de màrtirs claretians

Dissabte 21 d'octubre, seran beatificats 109 màrtirs (sacerdots, germans i estudiants) de la Congregació dels Fills del Cor de Maria (Claretians) a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Aquest esdeveniment eclesial ja va ser anunciat el passat mes de desembre, quan el Papa va aprovar l'expedient presentat per la Congregació de les Causes dels Sants, iniciat l'any 1948. Van ser màrtirs de la persecució religiosa dels anys trenta del passat segle a Espanya. Deu van néixer en poblacions de la nostra diòcesi.

Aquest comentari setmanal és un bon motiu per manifestar la nostra profunda alegria pel testimoni de vida de tants catòlics que es van negar a renunciar a la seva fe en Jesucrist. Anem a venerar la seva memòria i, a partir de la seva beatificació, a demanar la seva intercessió perquè el Senyor ens concedeixi el coratge suficient per viure i anunciar l'Evangeli. També hi ha un motiu afegit, el reconeixement piados a les famílies dels màrtirs que viuen a la demarcació diocesana i el reconeixement a la parròquia de la nostra ciutat regentada per la comunitat claretiana, el carisma del qual beneficia tota la feligresia. Tots ens vam unir a les seves oracions i els agraïm la memòria mantinguda al llarg dels anys.

L'Església actual no fa res de nou pel que fa als màrtirs. Continua la tradició de sempre, que comença en els textos del llibre dels Fets dels Apòstols, amb el martiri de sant Esteve, i en les Cartes

dels Apòstols amb referències clares a ser testimonis autèntics de la Resurrecció del Senyor. Perquè aquesta és la primera accepció de màrtir. Així els anomenaran els Sants Pares en els seus escrits dels primers segles de l'era cristiana, durant les persecucions romanes. Hi ha textos preciosos amb admiració per la fortalesa dels màrtirs que se sabien conduïts a la mort, amb la custòdia sagrada en les seves tombes, amb la veneració de les seves relíquies i amb el record de la seva memòria, en la litúrgia i en la pròpia comunitat.

En totes les èpoques de la història i en molts països hi ha hagut multitud de cristians perseguïts per la seva fe i condemnats a mort per no voler renunciar-hi. En l'actualitat tenim molts exemples

narrats de forma immediata i que colpegen la nostra consciència. El mateix va passar en aquells anys del segle XX. Tots coneixem testimonis admirables en els moments finals de les seves vides, perquè ens els han explicat a les nostres famílies o perquè els hem llegit en innumbrables escrits i estudis històrics. En tots ells és clara la capacitat del perdó a cada un dels perseguidors i botxins i la manifestació verbal d'aquesta actitud, posant sempre les vides de víctimes i victimaris en mans de Déu. Al costat d'això, la pietat, la fortalesa i l'esperança que s'inoculava en les seves vides per la gràcia divina.

No dona per a més explicacions aquest breu comentari. Em sembla obligat, com a Bisbe, informar tota la diòcesi d'aquest esdeveniment, convidant a quants puguin a participar-hi i a sol·licitar, per la intercessió dels màrtirs, valentia en el testimoni que cadascú ha de donar de la seva fe.

Deixo constància del nom, edat i origen dels deu màrtirs de la nostra diòcesi: Evaristo Bueria Biosca (23 anys), de Montoliu de Lleida; Àngel Dolcet Agustí (22), de Soses; Josep Ferrer Escolá (58), d'Alcamora; Manuel Fon Font (59), de Torrebesses; Lluís Jové Pach (64), de Lleida; Gener Piñol Ricart (21), dels Torms; Josep Ros Nadal (59), d'Artesa de Lleida; Arturo Tamarit Piñol (23) y Remigio Tamarit Piñol (25), del Solerás; i Manuel Torres Nicolau (61), d'Almacelles.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Celebració de la festa de les Marededéus Trobades a la Catedral Nova de Lleida

El 8 de setembre, la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar a la Catedral Nova la festa litúrgica de la Nativitat de Maria amb l'assistència de desenes de fidels.

La festa és coneguda popularment a casa nostra com a Festa de les Marededéus Trobades, ja que en aquesta jornada són festejades aquelles advocacions marianes que deuen els seus orígens al «trobament» miraculós de les seves imatges. Una d'elles n'és la mateixa patrona de Catalunya, la Mare de Déu de Montserrat, que fou trobada a la Santa Cova.

L'acte central de la festa fou la celebració de l'Eucaristia, molt concorreguda per fidels i confreres i oficiada pel consiliari de la Confraria, Mn. Xavier Batiste. Finalitzada l'Eucaristia, es va presentar la

poesia musicada *Bruna de Montserrat*, amb lletra de Rosa Fabregat Solé i música de Mn. Joaquim Mesalles. El Petit Cor de la Catedral de Lleida, que ja havia solemnitat la celebració sota la direcció del mateix mestre Mesalles, va interpretar la nova partitura.

El president de la Confraria de Montserrat, Josep Estruch, en les seves paraules d'agraïment als autors de la lletra i la música, així com als cantaires per la seva interpretació, va manifestar el desig de la Confraria que la nova poesia musicada pugui arribar a ser l'himne dels devots i confreres lleidatans de la «Moreneta». La celebració en honor a la Mare de Déu de Montserrat va cloure amb el cant del *Virolai*.

Jordi Curcó

CERCA DE VOSOTROS

Beatificación de mártires claretianos

El sábado 21 de octubre, serán beatificados 109 mártires (sacerdotes, hermanos y estudiantes) de la Congregación de los Hijos del Corazón de María (Claretianos) en la basílica de la Sagrada Familia de Barcelona. Este acontecimiento eclesial ya fue anunciado el pasado mes de diciembre, cuando el Papa aprobó el expediente presentado por la Congregación de las Causas de los Santos e iniciado el año 1948. Fueron mártires de la persecución religiosa de los años treinta del pasado siglo en España. Diez nacieron en poblaciones de nuestra diócesis.

Para este comentario semanal es un buen motivo manifestar nuestra profunda alegría por el testimonio de vida de tantos católicos que se negaron a renunciar su fe en Jesucristo. Vamos a venerar su memoria y, a partir de su beatificación, a pedir su intercesión para que el Señor nos conceda el coraje suficiente para vivir y anunciar el Evangelio. También hay un motivo añadido, el reconocimiento piadoso a las familias de los mártires que viven en la demarcación diocesana y a la parroquia de nuestra ciudad regentada por la comunidad claretiana, de cuyo carisma se beneficia toda la feligresía. Todos nos unimos a sus oraciones y les agradecemos la memoria mantenida a lo largo de los años.

La Iglesia actual no hace nada nuevo respecto a los mártires. Continúa la tradición de siempre, que empieza en los textos del libro de los Hechos de los Apóstoles, con el martirio de san Esteban, y en las Cartas de los Apóstoles, con referencias claras a ser testigos auténticos de la Resurrección del Señor. Porque esa es la primera acepción de mártir. Así les llamarán los Santos Padres en sus escritos de los primeros siglos de la era cristiana, cuando las persecuciones romanas. Hay textos preciosos llenos de admiración por estos mártires, que sabiéndose conducidos a la muerte mantenían su fortaleza, que nos hablan de la custodia sagrada en sus tumbas, de la veneración de sus reliquias y del recuerdo de su memoria en la liturgia y en la propia comunidad.

En todas las épocas de la historia y en muchos países ha habido multitud de cristianos perseguidos por su fe y condenados a muerte por no querer renunciar a la misma. En la actualidad tenemos sobrados ejemplos narrados de forma inmediata y que golpean nuestra conciencia. Lo mismo pasó en aquellos años del siglo XX. Todos conocemos testimonios admirables en los momentos finales de sus vidas, porque nos los han contado en nuestras familias o porque los hemos leído en innumerables escritos y estudios históricos. En todos ellos es clara la capacidad del perdón a cada uno de los perseguidores y verdugos y la manifestación verbal de esta actitud manifestada verbalmente. Ponían siempre las vidas de víctimas y victimarios en manos de Dios. Junto a ello, la piedad, la fortaleza y la esperanza que inculcaba en sus vidas la gracia divina.

No da para más explicaciones este breve comentario. Me parece obligado, como Obispo, informar a toda la diócesis de este acontecimiento, invitando a cuantos puedan a participar en el mismo y a solicitar, por la intercesión de los mártires, valentía en el testimonio que cada uno debe dar de su fe.

Dejo constancia del nombre, edad y origen de los diez mártires de nuestra diócesis: Evaristo Bueria Biosca (23 años), de Montoliu de Lleida; Àngel Dolcet Agustí (22), de Soses; Josep Ferrer Escolá (58), de Alçamora; Manuel Fon Font (59), de Torrebesses; Lluís Jové Pach (64), de Lleida; Gener Piñol Ricart (21), de Els Torms, Josep Ros Nadal (59), de Artesa de Lleida; Arturo Tamarit Piñol (23) y Remigio Tamarit Piñol (25), de El Soleràs; y Manuel Torres Nicolau (61), de Almacelles.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Podem millorar aquest món nostre?

Fa algunes setmanes el Papa es va reunir amb el president dels Estats Units, Donald Trump. Un dels temes de la reunió, pel que sabem, va ser el de l'ecologia. Li va demanar que lluités a favor d'un món més sa i sostenible, a la qual cosa s'oposa el president, que ha abandonat l'Acord de París. Uns dies després va tenir lloc la reunió dels dignataris de les principals nacions sobre aquest mateix tema, per mirar de posar remei a una situació cada vegada més deteriorada.

Un grup de cristians de Lleida ciutat i d'alguns pobles hem reflexionat durant aquest curs sobre aquesta temàtica, a partir de l'encíclica *Laudato Si'*. Ens hem fet molt més conscients dels grans problemes en aquest camp: el canvi climàtic, la contaminació, el problema de l'aigua, la pèrdua de la biodiversitat, la degradació social, i com tot això afecta sobretot els més pobres i necessitats.

La Paraula de Déu ens ha il·luminat per saber admirar tota la bellesa de la creació, bellesa que es troba fins i tot en els éssers més petits i senzills: una fulla, una posta de sol, un ocell que vola.

I hem vist també que hem de canviar el desig de voler tenir sempre més, i usar i abusar de totes les coses. Com diu el Papa: «la sobrietat, que es viu amb llibertat i consciència, és alliberadora. No és menys vida, no és una baixa intensitat sinó tot al contrari». Ens farà més lliures i, sobretot, més solidaris amb els qui no tenen res. Hem de canviar d'hàbits.

Per això apostem per una ecologia integral, per un estil de vida alternatiu al consumisme, per fer coses senzilles però importants (i convidem tothom a fer-ho) com evitar l'ús de material plàstic i de pa-

per, reduir el consum d'aigua, separar els residus, cuinar només el que raonablement es podrà menjar, no llençar mai menjar a les escombraries, tractar amb cura els altres éssers vius, sabent que no en som amos; fer servir transport públic o compartir un mateix vehicle entre diverses persones, plantar arbres, apagar llums innecessaris, no comprar allò que no sigui necessari. Gairebé tots ho podem fer. T'hi animes tu també? Deixem un món millor als nostres fills!

Moviment cristià de pobles i comarques de Lleida

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere de Lleida

A partir del 2 d'octubre, l'adoració diürna canvia d'horari.

Començarà l'exposició del Santíssim a les 10 del matí i acabarà a les 19 h. Cal tenir present que se celebrarà l'Eucaristia a

les 12 h, quedant suprimida la celebració de les 7 del vespre. Aquest horari és de dilluns a divendres.

Els dissabtes, l'adoració serà de les 10 fins a les 13 h i l'Eucaristia se celebrarà a les 19 h.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que la Verge ens obtingui la gràcia de ser animats per l'Esperit Sant, per donar testimoni de Crist amb franquesa evangèlica» (26 d'agost).

@Pontifex: «L'Evangelí convida a respondre en primer lloc a Déu, que ens estima i ens salva, reconeixent-lo en els altres» (30 d'agost).

@Pontifex: «Senyor, ensenyans a contemplar-te en la bellesa de la creació i desperta la nostra gratitud i sentit de responsabilitat» (1 de setembre).

@Pontifex: «Jesús hi és sempre, amb el cor obert: obre de bat a bat la misericòrdia que té al cor, perdona, abraça, comprèn» (2 de setembre).

Celebració de la Jornada de l'Enviament a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 14 de setembre, la celebració de la Jornada de l'Enviament dels Agents de Pastoral de la Diòcesi, presidida pel Sr. Bisbe Salvador Giménez. Més de 300 fidels procedents de totes les parròquies de la Diòcesi, van assistir a l'acte que dóna inici al curs 2017-2018.

En aquesta celebració es fa palès i se celebra que el Bisbe, com a Pastor de l'Església diocesana, confia als homes i dones, seguidors del Crist ressuscitat, la noble tasca de col·laborar amb Ell en l'evangelització de la societat lleidatana. La celebració va començar amb la il·luminació de la silueta del mapa del Bisbat de Lleida com a símbol de que la llum de l'Evangeli arriba a tots els racons de la Diòcesi. Aquesta silueta il·luminada va presidir la celebració en la qual el bisbe Salvador va «animar els fidels a voler estar en el cor del món perquè el món sigui cada

dia més just i conegui més Jesucrist».

El Bisbe va presidir la celebració de la Paraula acompanyat d'una representació de laics, preveres, religiosos i animadors de comunitat de tota la Diòcesi.

En la seva homília, el bisbe Salvador va destacar que «la nostra Església és la comunitat de seguidors de Jesucrist, que volen posar al centre a Jesús, que ens salva a tots». També va recordar els objectius del Pla Pastoral impulsats des de l'any passat, entre els quals va destacar la conversió personal, fer comunitats misioneres i la pastoral vocacional.

En relació amb la tasca pastoral, el bisbe Salvador va demanar

a Déu que «ens ajudi a no desanimar-nos mai», destacant la necessitat de «sentir-se membre d'una Església que camina».

Després de l'acte, el Bisbe va fer entrega de l'alta distinció pontificia «Pro Ecclesia et Pontifice» a Asun Besa, voluntària actual del Bisbat de Lleida. El Sant Pare, acollint la petició del bisbe Salvador, va voler palesar amb aquest reconeixement públic el valor que té dedicar la vida al servei de l'Església. Asun Besa va tenir unes paraules d'agraïment per als bisbes, sacerdots i laics amb els quals ha col·laborat al llarg de tots aquests anys. I va donar, sobretot, gràcies a Déu per la seva misericòrdia.

REFLEXIONS

Quan la vida esdevé testimoni

Aquests darrers mesos han mort persones properes i amigues que havien treballat molt per l'escoltisme catòlic. Havien esdevingut referents per al moviment i per a tots els seus membres, especialment els caps. Sabien que educar, també en el lleure, és un compromís que demana als educadors rigor, exigència i projectes globals clars i definits. No pas per sotmetre els nois i les noies a l'esclavatge d'una norma, sinó per tal que el seu creixement avanci per un camí que menis a algun lloc i no els deixi perduts en un bosc sense orientació ni capacitat d'orientar-se. Eren persones que s'esforçaven en el coneixement de la realitat i de les seves demandes, en la classificació dels objectius, en la programació acurada de camins de resposta. Tasca sovint desagradada i no sempre prou valorada... però com ens lamentem tots, a la llarga, quan no hi és! Perquè és un esforç que té sentit, una condició absolutament necessària —per bé que no suficient— en qualsevol acció educativa.

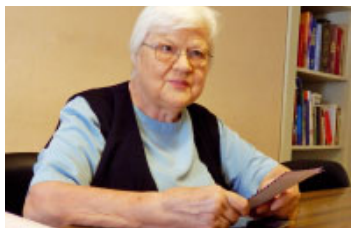
És, allora, una veritat confirmada a bastament per la història que la clau de l'èxit d'un moviment educatiu en el lleure reposa sobre la qualitat humana i la capacitat tècnica dels seus caps, monitors i responsables. Cada vegada hem d'exigir-nos més en aquest punt. Fer-ho és un servei que es fa als caps i monitors i, especialment, als nois i les noies. Es tracta d'articular els coneixements amb el testimoni personal de qui vol fer present uns valors que donen sentit a la seva vida i pels quals ha optat lliurement.

Natura, país, Déu... eren idees força per a aquests educadors traspassats. Atents sempre a les persones i als moments històrics. Avui segueixen sent necessaris els mestratges d'aquests homes i dones, els nostres caps i monitors que, amb la seva manera de fer i actuar, ens van ensenyant que és possible viure més humanament, també més evangèlicament. Aquests homes i dones ens han estat decisius, no tant per les coses que n'hem après —que també, sens dubte— ni pels discursos que ens han adreçat, sinó perquè la seva vida ens ha estat un testimoni de coherència i compromís. Ens han marcat, en definitiva, per la seva honestedat, amb el seu testimoni vital i, sovint, sense que ells mateixos ho sabessin.

Enric Puig i Jofra, SJ

La Parròquia del Carme beca a un seminarista de Burkina Faso

La Parròquia del Carme de Lleida ha promogut una beca per a un seminarista de Burkina Faso. Des de l'any 2007 el Grup de Missions d'aquesta església ha aconseguit quatre beques vocacionals perquè alumnes del Seminari Menor de Pabré puguin acabar els seus estudis.

Montse Ges, responsable d'aquest Grup, explica que «el nom

del beneficiat no el sabrem, però els 2.000 euros aconseguits es destinaran a l'arxidiòcesi de Ouagadougou, on Mn. Carles Sanmartín va ser missioner durant sis anys». Ges destaca que «a Burkina Faso hi ha moltes vocacions, però els falten els diners per a la formació. Per això vam començar amb la primera beca l'any 2007».

AGENDA

- ▶ **Dimecres, 11 d'octubre.** A les 20 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Salvador Giménez, a la Parròquia del Pilar.
- ▶ **Dijous, 12 d'octubre.** A les 11.30 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Parròquia de Rosselló. Visita Pastoral.
- ▶ **Dissabte, 14 d'octubre.** A les 20 h, conferència sobre «Els màrtirs claretians», a càrrec del P. Josep Vilarrubies, a la Parròquia de Sant Antoni M. Claret.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / SI Jn 2,3-8 / Lc 10, 25-37]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / SI 129 / Lc 10,38-42]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustiniana), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / SI 85 / Lc 11,1-4]. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963); santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Velladores dels Malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dijous [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

13. ■ Divendres [Jl 1,13-15;2, 1-2 / SI 9 / Lc 11,15-26]. Sant Eduard

(1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dissabte [Jl 3,12-21 / SI 96 / Lc 11,27-28]. Sant Calixt I, papa (217-222) i màrtir; sant Just, bisbe.

15. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 25,6-10a / SI 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14 (o bé, més breu: 22,1-10)]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515-Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

Diumenge XXVII de durant l'any

COMENTARI

Què més podia fer Déu per nosaltres que no hagi fet?

La imatge de *la vinya* és símbol habitual dels profetes per referir-se al Poble de Déu.

Amb queixes d'amor no correspost, el profeta-poeta canta els treballs de Déu per la seva vinya amb una clau de lectura: *La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel*; i una requisitòria: *Què més podia fer que no hagi fet?*

La feina ha estat immillorable: *cavà, netejà de pedres, plantà els millors ceps, construï al mig una torre, va fer un cup a la roca.*

Amb quina finalitat? *Esperava bon raïm*; és a dir: *justícia i bondat*. Però de fet *dóna raïms agres*; és a dir: *injustícies i clam dels oprimits*.

L'Amo no ho pot suportar! Sense esperar que deliberi el jurat (*Jerusalem, Judà*), dicta sentència: *La deixaré abandonada, hi creixeran argelagues.*

Davant els perills que l'amenacen, Pau exhorta la Comunitat «*No us inquieteu per res*». No és estoica imperatorabilitat sinó crida a enfortir-se amb la força de Déu per mantenir-se fidels fent front a l'atac dels adversaris. Com?

Acudiu a la pregària amb peticions i acció de gràcies: necessitem l'ajut de Déu i sabem que ens el dóna generosament cada dia.

Pregar i prou? No! *Interesseu-vos per tot allò que és veritable, just, digne d'elogi*. Fent bona selecció dels models a seguir: *Practiqueu allò que heu vist en mi* —Pau.

Jesús adapta la paràbola d'Is: ara la vinya sí dóna fruit però *els vinyaters volen apropiarse dels fruits i quedar-se l'heretat*.

Els llogaters (*Grans Sacerdots i Notables del Poble*) històricament *van pegar, matar i treure a cops de pedra* els qui el Propietari enviava per *recollir-ne els fruits*.

Quan l'Amo els envià un Enviat molt singular (és *el seu Fill i el darrer Enviat*), els vinyaters saben que *és l'hereu i planifiquen quedar-se l'heretat*.

El Regne serà donat a un Poble que el faci fructificar i no vulgui fer-se l'amo.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

► Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble:

«Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

► Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

Hermanos: nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponelo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«Escuchad otra paràbola: «Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearón. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: 'Tendrán respeto a mi hijo'. Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: 'Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia'. Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»